

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

Tractatus de Beatitudine, de Actibus humanis, eorumque Moralitate, de
Virtutibus ac Donis, de Vitiis ac Peccatis, & de Legibus, nec-non
Dissertationem Theologicam de Probabilitate

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. I. Conclusio affirmativa statuitur, & duplici ratione suadetur

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78232)

plura media, tunc talis consensus est actus realiter distinctus ab electione: cum autem fertur in unicum medium, tunc consensus & electio solum ratione differunt.

Prima pars probatur ex D. Thoma hic quaest. 15. artic. 3. ad 3. ubi ait: *Electio addit supra consensum quandam relationem respectu eius cui aliquid praeligitur, & ideo post consensum adhuc remanet electio. Potest enim contingere quod per consensum inveniatur plura ducentia ad finem quorum dum quolibet placet, in quolibet eorum consentitur sed ex multis quae placent, praecipuum unum eligendo.* Quibus verbis in primis docet quod electio addit supra consensum aliquam relationem: deinde subdit, quod voluntas per consensum fertur ad plura media iudicata utilia, & hoc antequam fiat electio. Unde ex hoc D. Thomae testimonio, duo argumenta erui possunt. Primum est: Id quod addit aliquid supra aliud, realiter ab illo distinguitur; Sed electio addit aliquid supra consensum, quando voluntas per illud fertur ad plura media, nempe relationem ad illud medium quod ceteris anteponitur? est enim acceptio unius praeter alio: Ergo cum voluntas per consensum fertur ad plura media, tunc talis consensus est actus realiter ab electione distinctus.

Secundum argumentum sic potest proponi. Prius realiter a posteriori distinguitur: Sed quando plura quae inventa sunt placent, & unum solum ex illis eligitur, tunc consensus prior est electione? cum prius plura illa placeant, & deinde ex illis unum eligatur: Ergo tunc consensus realiter ab electione distinguitur.

Confirmatur: Cum voluntas per consensum fertur ad plura media, tunc inter consensum & electionem intercedit aliquis actus intellectus, nempe iudicium practicum, quo ex mediis illis iudicat unum esse utilius & convenientius, subindeque aliis praefendum, ut articulo praecedenti, notabili secundo expendimus: Ergo tunc consensus realiter ab electione distinguitur.

Secunda etiam pars conclusionis ibidem a S. Doctore traditur, subdit enim post verba relata: *Sed si inveniatur unum solum quod placeat non differunt, re consensus & electio, sed ratione tantum, ut consensus dicatur, secundum quod placet ad agendum? electio autem, secundum quod praefertur his quae non placent.* Unde tunc consensus non antecedit electionem, sed in ea intimè imbibitur, nec regulatur per aliud iudicium, quam per sententiam qua intellectus practice iudicat, medium illud unicum necessario esse eligendum, ut obtineatur finis. Non est etiam tunc electio completa, & proprie ac rigorose sumpta, cum illa sit acceptio unius praeter alio, sed in completa & large sumpta, quae dicit solum volitionem efficacem media ordinati ad finem, ut dispositione praecedenti annotavimus.

DISPUTATIO XI.

De usu & imperio.

Ad quaestiones 16. & 17. Divi Thomae.

Diximus de actibus pertinentibus ad ordinem intentionis: nunc breviter agendum

Tom. III.

A est de his qui ad ordinem executionis spectant, de quibus D. Thomas qu. 16. & 17.

ARTICVLVS PRIMVS.

An in nostra voluntate reperitur usus post electionem qui sit actus distinctus ab illa?

NEGANT Vazquez hic dispu. 47. cap. 2. & Sajas tract. 9. disp. 1. sect. 7. Affirmant vero ceteri Theologi, praesertim Discipuli Divi Thomae. Vnde sit

§. I.

Conclusio affirmativa statuitur, & duplici ratione suadetur.

Dico igitur: praeter electionem mediorum dari in voluntate nostra actum, quo ceteras potentias applicat ad operandum, qui usus activus appellatur.

Pro intelligentia & probatione huius conclusionis, Sciendum est duplicem dari usum, activum scilicet & passivum: uti active est applicare aliquid ad aliud: usus vero passivus dicitur qui ex activo resultat? unde cum ex illo non solum motio & applicatio passiva, sed etiam operatio exequentis facultatis resultet, talis operatio usus passivus appellatur. Et de hoc usu loquitur D. Thomas hic art. 1. dum ait: *Operatio ad quam applicamus rem aliquam, dicitur usus ejus? sicut equitare est usus equi, & percutere usus baculi.* Hoc praesupposito:

Probatur primo conclusio ex D. Thoma hic art. 1. & 4. ubi expressè ponit in voluntate nostra actum, qui dicitur usus, ab electione distinctum & illa posteriorem.

Respondet Vazquez: D. Thomam non constituisse in voluntate creaturae usum, qui sit actus à voluntate elicitus, sed solum qui sit actus à voluntate imperatus? scilicet actus potentiarum exequentium, qui fiunt ex motione voluntatis, & ideo appellatur usus voluntatis, non elicitivè sed imperativè.

Sed contra primo: S. Thomas supra in introductione qu. 8. sic ait: *Considerandum est de actibus qui sunt immediatè ipsius voluntatis, velut à voluntate elicitivè: & primo de actibus quibus movetur in finem, & deinde de actibus quibus movetur ad ea quae sunt ad finem:* Sed inter actus quibus voluntas movetur ad ea quae sunt ad finem, in introductione quaest. 13. numerat usum, ait enim illos esse tres, *eligere, consentire, & uti:* Ergo sentivè esse actum à voluntate elicitum.

Secundo, Postquam idem S. Doctore egit de actibus voluntatis erga finem & media, à qu. 8. usque ad 16. inclusivè, ait in titulo qu. 17. *Deinde considerandum est de actibus imperatis à voluntate scilicet de imperio & aliis:* Ergo sentivè alios, de quibus antea tractavit (inter quos est usus) esse à voluntate elicitos.

Tertio, D. Thomas hic qu. 16. art. 1. finem corporis ita concludit: *Vnde manifestum est quod uti, proprie est actus voluntatis:* Atqui actus qui ad voluntatem pertinent solum imperativè, non dicuntur proprie esse voluntatis, sed aliarum potentiarum ex voluntatis motione operandum, ut aperte docet de imperio qu. sequenti art. 8. Ergo idem quod prius.

B b

